

SLIKE 151617

BOŠTJAN JUREČIČ

TRAJANJE RAZSTAVE
17. 12. 2020 - 2. 4. 2021

Mer-Hu, 2017, akril, papir, platno, 226 x 138 cm

BOŠTJAN JUREČIČ na razstavi z naslovom **SLIKE 151617** predstavlja umetniška dela, ki so nastajala med letoma 2015 in 2017.

Na ogled je manjša skupina devetih slik velikega formata. Slika v tehniki akrila, zanima pa ga predvsem figura, podoba. Pri slikanju še vedno uporablja svoj »mali izum«, kot mu pravi umetnik sam, in do katerega je prišel povsem naključno. To je izpiranje barve s platna. Gre za postopek, pri katerem pol posušene akrilne barve izpira z vodo. Tehniko izpiranja je razvijal naprej in jo poskušal postopoma nadgraditi tudi na večjih platnih.

Ko sem bila na obisku v njegovem ateljeju, sem opazila veliko izrezkov iz časopisov in revij. Slikar je povedal, da v njih najde ideje za svoje motive. Poleg revij in časopisov najde ideje tudi v knjigah, na spletu ... in pritegnejo ga lahko na popolnoma nezavedni ravni. Njegova dela so plod svobodnega izraza in domišljije, ki jo interpretira po svoje. S podobami izraža svoja intimita in najgloblja občutja. Slikam daje nenavadne naslove, ki gledalca spodbujajo k razmišljanju. Čeprav dela na prvi pogled nimajo skupnega imenovalca, ugotovimo, da izražajo vsakdanjost sedanosti, ko jih pogledamo od blizu. Vsakdanje dogodke prevaja v svet umetnosti. Motivi so povsem naključni in prikazujejo športne dogodke, poslovneže, mafijce, Indijance, svet lepote, intimne podobe ... Pravi, da mu ne gre za pripovedovanje zgodb ali upodabljanje, temveč za vzpostavljanje kompleksnih slikarskih struktur, kjer figure delujejo kot nekakšni obešalniki, na katere se obesimo eminentno slikarske vsebine. In obratno.

V delu z naslovom Rex iz leta 2016 je naslikal kulturni stol Rex. Delo pravzaprav ne govori toliko o znanem oblikovalskem objektu kot o paru, ki je naslikan v ozadju in je zatopljen v svoj svet, v svet samo svojega intimnega izkustva, za katerega smo ljudje velikokrat prikrajšani. Še globlje v intimo je šel v delu Dotik, kjer čutilno nežnost in subtilnost para. V delu Žica se dotakne še vedno aktualne migrantske problematike, umetniško delo z naslovom Akcija pa nas spomni na evforijo okoli športnih dogodkov in nogometnih tekem. Slika z naslovom Glam pa se dotakne idealizacije medijskih podob in današnjega sveta, ki spodbuja tako razmišljanje. Njegove figure na prvi pogled delujejo temnačo. So take, kakršna je vsakdanjost današnjega človeka.

Jurečič pravi, da je vsaka slika enota zase, formalno in pomensko. V slikarski pripovedi uporablja barvne kontraste. V njegovi slikarski govorici prepoznamo čiste oblike. Če primerjamo sliko z naslovom Glave iz leta 2015, kjer so telesa statična in toga, s poznejšimi deli, opazimo dinamiko, celo živahnost in sproščenost upodobljenih teles. Manj je tudi svetlo-temnega kontrasta, več je barve in svetlobe, ki pronicata skozi spodnje plasti.

Boštjan Jurečič je samosvoj in edinstven umetnik v slovenskem prostoru, saj išče izzive v svojem slikarskem ustvarjanju. Želi »izumiti nove forme, nove algoritme«, kot pravi sam, ki bi ga pripeljali do nečesa novega, globljega, česar se v slikarstvu še ni videlo.

Petra Bizjiz Silva, kustosinja razstave

Rodil sem se 17. januarja 1969 ob 9. uri in 55 minut v Ljubljani. Končal sem nižjo glasbeno šolo, igral flavto, blokflavto, klavir, se posvečal teoriji, kompoziciji, tekmoval in pobiral nagrade, končal Srednjo naravoslovno-matematično šolo v Ljubljani (zdaj Bežigrajska gimnazija), diplomiral na višji stopnji Ekonomske fakultete v Ljubljani, potem pa sem se lotil slikarstva in leta 1998 diplomiral na ljubljanski Akademiji za likovno umetnost pri profesorju Gnamušu. Bil sem verjetno najslabši študent, ki ga je ljubljanska akademija kdaj imela. V zadnjem letniku sem imel slikanje šest. Po pravici. Po študiju sem nameraval slikanje opustiti. Bil sem pač povsem zanič. Na srečo sem takrat že delal na nacionalni televiziji. Kot novinar, komentator in voditelj oddaj o kulturi sem se ukvarjal predvsem z vizualnimi umetnostmi.

Ko sem končal študij slikarstva, nekaj časa nisem slikal. Ob koncu devetdesetih pa sem odšel v Trst za Televizijo Slovenija snemat razstavo Basquiata. Doživel sem jo kot streljo v glavo, kot razsvetljenje. Slikarski medij se mi je takrat hitro in dokončno razprl. Slike iz prvega obdobja so bile pod močnim Basquiatovim vplivom. Seveda sem vedel, da se moram znebiti vplivov. To se je zgodilo leta 2004. Bil sem sit tega, da vse, kar naredim, spominja na slavnega newyorškega umetnika, zato sem še mokro sliko odnesel pod vodo, ki je delno izprala podobo. »Poglej, kako podoba izginja!« mi je govoril skrivnostni glas. Od takrat naprej sem umetniško v glavnem na svojem ozemlju. Tehniko izpiranja, ki sem jo iznašel takrat, sem razvijal v številne smeri in še vedno prevladuje pri mojem delu. Morda moram omeniti tudi svoje zanimanje za filozofijo in religijo. Od začetka devetdesetih se aktivno ukvarjam z jogo in karatejem. Prelomi v mojem slikarstvu nekako od daleč sovpadajo s prelomi v moji zavesti. Doživel sem več nenavadnih mističnih viharjev.

Sicer imam pa od leta 1996 redno službo na Televiziji Slovenija. V Uredništvu oddaj o kulturi spremljam razširjeno področje vizualnih umetnosti (arhitektura, urbanizem, strip, fotografija, oblikovanje, kulturna dediščina, likovna in vizualna umetnost ...) in umetniško glasbo.

A V T O R O S E B I

Avtor fotografije: Janez Vlady

Pripravljam prispevke za oddaje Kultura, Osmi dan, TV Dnevnik, Odmevi, vodil sem oddaje Omizje, Osmi dan, Kultura, še vedno občasno vodim oddajo Profil. Od konca leta 2012 do konca leta 2015 sem pisal kolumne za Multimedijski center RTV. Ukvarjam se s teorijo umetnosti. Dva teoretska članka sem objavil na spletni platformi Versopolis (eden je bil pozneje brez pojasnila odstranjen), drugega pa v Likovnih besedah. Pri britanski založbi Cambridge Scholars je leta 2020 izšla moja knjiga z naslovom A Study of the Parallels between Visual Art and Music: The Big Misconception. Knjiga je izvirna študija o vzporednicah med glasbo in vizualno umetnostjo.

Sodeloval sem na številnih samostojnih in skupinskih razstavah doma in v tujini.

Boštjan Jurečič, slikar

Lucer, 2017, akril, platno, 200 x 160 cm

Glave, 2015, akril, platno, 220 x 220 cm

Glis, 2017, akril, platno, 100 x 150 cm

Glam, 2016, akril, platno, 90 x 120 cm

Dotik, 2016, akril, papir, platno, 30 x 25 cm

Rex, 2016, akril, papir, platno, 200 x 320 cm

Žica, 2016, akril, papir, platno, 220 x 320 cm

Akcija, 2017, akril, platno, 220 x 220 cm